

Не смѣй орачъ съ плугъ да иде,
 Лозаръ лозе да обиди,
 Нито овчаръ да извади
 Рунно стадо по ливади!

Отъ Басарбовъ до Росица.
 Отъ Батина до Златица
 Запустѣло равно поле,
 Съ кръвъ облѣно стрѣмно доле!

Заплакали деветъ кази,
 Екнали сж деветъ гори:
 Купци плачатъ, Бога молятъ,
 А овчари курбанъ колят. —

Купци плачатъ за търговство,
 А орачи за имотство;
 Момци тжжатъ за сѣденки,
 Плачатъ моми за бѣленки.

Плачатъ, викатъ колко могатъ
 „Леле варе“ чакъ до Бога:
 „Боже вишни, уволни ни,
 Отъ арапа отърви ни —

Прѣвзелъ ни е всѣ имотство,
 Заробилъ е всѣ търговство —
 Станахме му черни роби
 И живѣемъ въвъ неволи“.

Катъ е зачулъ Хайдутъ Сидеръ,
 Буенъ юнакъ, огненъ аждеръ,
 Че си впрегна руси бивли
 Въ яки кола съ чести гривни;